Redactiunea, Administratiunea şi Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciuri:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.

Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas). Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Dannebery*; în Budapesta: *A. V. Goldberger. Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.

Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoiélă.

Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

"Gazeta" iese în fie-care dĭ.

Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lun 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.

Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.

Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.

Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.

Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 191. Braşovŭ, Marţĭ, Mercurĭ 31 Augustŭ (12 Septemvre) 1888.

Braşovŭ, 30 Augustŭ st. v. 1888.

Ḑiarele unguresci iau notiţă de nisce articulĭ remarcabilĭ publicaţĭ în „Revue Bleue“, ce apare în Parisŭ, sub titlulŭ „Stabilirea dualismului austriacŭ şi consecinţele sale pentru politica generală a Europei.“ Reproducemŭ şi noi mai josŭ unŭ scurtŭ resumatŭ din acestŭ articulŭ, credemŭ însĕ a fi de interesŭ pentru cetitorii noştri sĕ cunóscă acele pasagie dintr'ênsulŭ, carĭ se referă la alianţa cu Germania şi la situaţiunea de faţă. Ětă ce ḑice „Revue Bleue“ între altele:

„Contele Andrássy a fostŭ fidelŭ originei sale. Ajunsŭ la cârma afacerilorŭ strĕine, principala şi unica sa preocupaţiune a fostŭ de-a strînge mai tare legăturile monarchiei austriace cu Germania, care va se ḑică, de-a face ca Austria sĕ pérdă totŭ ce-a mai pututŭ păstra din independenţa sa după 1870 şi de-a confirma, ba de-a agrava în tóte împrejurările starea de vasalitate, la care a redus'o regimulŭ dualistŭ. Elŭ a fostŭ care a încheiatŭ la 1879 acéstă tăimósă alianţă...“

„E de înţelesŭ recunoscinţa Ungurilorŭ pentru o transacţiune, care corĕspunde ambiţiunilorŭ lorŭ egoiste şi întăresce preponderanţa lorŭ în afacerile imperiului; însĕ care este valórea acestui pactŭ din punctŭ de vedere austriacŭ? care sprijinulŭ, care adausulŭ la putere ce-lŭ câştigă Impĕratulŭ Franciscŭ Iosifŭ pentru rĕsbóiele viitóre?“

„Singurulŭ angajamentŭ, ce l'a luatŭ Germania faţă cu Austria în acestŭ tratatŭ, este promisiunea unui ajutorŭ contra Rusiei.“

„Insĕ de ce acéstă precauţiune din partea Austriei? In trecutŭ Rusia i-a făcutŭ serviţii eminente, în deosebĭ la 1849, pe când Prusia conspira cu inimicii ei cei mai neîmpăcaţĭ. In presentŭ se vĕdŭ óre conflicte de interese, se isbescŭ óre pasiunile contrare, suntŭ cestiunĭ iritante care-arŭ trebuĭ fatalmente sĕ se deslege printr'unŭ rĕsboiu?“

„E de ajunsŭ de a arunca o privire asupra chartei spre a se asigura, că fiăcare dintre aceste douĕ state are sfera sa de acţiune bine distinctă. La nordŭ din cause fórte bine cunosute nicĭ unulŭ din ele nu viséză la o estensiune asupra teritoriului vechei Polonie. La rĕsăritŭ amêndouĕ monarchiele suntŭ separate prin România, o naţiune care resistă orĭ cărei absorbirĭ. Nicĭ Rusia, nicĭ Austria nu potŭ sĕ se cutropéscă una pe alta.“

„Putemŭ adauge că orĭ ce estindere în Orientŭ va fi unŭ isvorŭ de complicaţiunĭ interióre pentru Austria. În situaţiunea actuală ea domineză, prin navigaţiunea şi comerciulŭ sĕu, cursulŭ întregŭ alŭ Dunărei, ea trage din principate, din Turcia chiar imense profiturĭ pe carĭ nimene nu se gândesce a i le disputa.“

„De ce folosŭ póte sĕ-i fiă dér concursulŭ Germaniei în Carpaţĭ orĭ în Peninsula Balcanică contra Rusiei, mai alesŭ décă vomŭ avea în vedere, că acéstă amiciţiă protegătóre, de totŭ inutilă, este pură concepţiune intelectuală? Căcĭ décă din limbagiulŭ şi din actele d-lui Bismarck resultă órecare învĕţătură, acésta este că elŭ preferă alianţei austriace, amiciţia şi chiar simpla neutralitate a cabinetului de Petersburgŭ.“

„Pentru Ungurĭ lucrulŭ stă altfelŭ. Rusia e protectórea naturală a naţionalităţilorŭ slave pe carĭ ei voescŭ sĕ le năbuşéscă. Mai multŭ încă, Rusia a fostŭ la 1849 şi ea póte sĕ fiă încă ocrotitórea Austriei însăşĭ, în contra insurecţiunilorŭ maghiare. Este prin urmare pentru Maghiarĭ unŭ înteresŭ supremŭ de a împinge pe Rusia spre rĕsăritŭ“....

După aceste autorulŭ face întrebarea, cum vine că Germanii din Cislaitania, carĭ n'au nicĭ o plângere faţă cu Rusia, au făcutŭ causă comună cu Maghiarii, aclamândŭ tractatulŭ îndreptatŭ mai alesŭ contra cabinetului de St. Petersburg?“

„Causa e, ḑice autorulŭ, că Germanii, mai agerĭ ca Ungurii, nu credŭ seriosŭ într'unŭ rĕsboiu cu Rusia; ei nu vĕdŭ în tractatulŭ austro-germanŭ decâtŭ solidaritatea şi póte chiar concursulŭ efectivŭ alŭ Austriei datŭ Germaniei într'unŭ rĕsboiu contra Franciei spre gloria patriei germane. Acésta ar însemna o reînoire a anului 1813. Şi cine scie? póte vorŭ avé chiar pe Rusia pe partea lorŭ.“

„Acesta e visulŭ Austriacilorŭ — continuă „Revue Bleue“ — şi trebue sĕ mărturisimŭ că în acestŭ visŭ este o intuiţiune mai sigură şi mai înţeléptă a politicei bismarkiane, decâtŭ în profundele combinaţiunĭ ale Ungurilorŭ. Evenimentele au probatŭ acésta de şése lunĭ încóce. Departe de a secunda, Germania, surdă la tóte dojenirile Ungurilorŭ, carĭ se sforţéză a o têrî într'o acţiune contra Rusiei, încarcă pe Impĕratulŭ Alexandru cu prevenirĭ şi linguşirĭ“.......

Desperaţĭ de acéstă stare de lucrurĭ, încheie autorulŭ, şi vĕḑênd că „Germanii nu vorŭ sĕ asigure pacea lumei sdrobindŭ pe Rusia“, Maghiarii şĭ-au pusŭ tóte speranţele lorŭ în conflictulŭ dintre Germania şi Francia, care le apare iminentŭ...

DIN AFARĂ.

Despre celŭ din urmă *consiliu de ministri francesĭ* ţinutŭ la 5 l. c. se scriu următórele din Parisŭ: „Miniştrii s'au adunatŭ la 2 óre după amédŭ în palatulŭ Elysé sub preşedinţa lui Carnot. Preşedintele camerei Floquet şi ministrulŭ de marină amiralulŭ Krantz raportéză numai decâtŭ despre impresiunile ce le-au primitŭ în călĕtoria dela Toulon. Ei declară, că au fostŭ pe deplinŭ mulţămiţĭ cu dovedile de simpatiă carĭ le-au manifestatŭ faţă de ei oficerii spaniolĭ şi portugesĭ. Amiralulŭ Krantz a datŭ informaţiunĭ exacte despre starea eminentă a flotei francese, şi despre deplinulŭ succesŭ alŭ esercitiilorŭ făcute. Ministrii după aceea s'au ocupatŭ de călĕtoria preşedintelui republicei în Normandia. Ministrulŭ de esterne Goblet face după aceea o scurtă espunere asupra respunsului ce l'a datŭ lui Crispi în cestiunea Massauahului. Marile puterĭ întru adevĕrŭ, că au datŭ tótă dreptatea guvernului francesŭ şi i-au aprobatŭ pe deplinŭ purtarea-'i corectă şi tonulŭ sĕu moderatŭ.“

*

Din Belgradŭ se ananţă, că regele Serbiei ar fi adresatŭ cătră consistorulŭ din Belgradŭ următórea scrisóre: „Aflândŭ cá soţia nóstră Natalia a înaintatŭ Consistorului rĕspunsulŭ la jalba nóstră de divorţŭ, rugămŭ Consistorulŭ sĕ ne trimită rĕspunsulŭ imediatŭ şi sĕ ne dea voiă de a mai da óre-carĭ suplimente la jalba nóstră şi sĕ ia în desbatere afacerea numai după trei lunĭ. — *Milanŭ.*“

Procesulŭ se scie că s'a amânatŭ după dorinţa regelui. Causele pentru carĭ regele Milanŭ a cerutŭ amânarea, se crede că suntŭ de natură politică, dér de astădată publicarea lorŭ nu se póte face totŭ din consideraţiunĭ politice. In legătură cu acestea se scrie din Viena, că în cercurile politice de acolo, rĕspunsulŭ reginei Natalia a fostŭ privitŭ *ca aspru şi provocătorŭ*; ér despre regina se telegrafiază din Bucurescĭ, că ea voesce sĕ se aşeḑe acolo stabilŭ. Spre scopulŭ acesta se ḑice, că va cumpăra casele generalului *Arionŭ*. O altă telegramă din Petersburgŭ ne spune, că regina va visita pe Ţarulŭ în *Jelisavetgrad* ca sĕ-i céră părerea în causa divorţului, ér în Petersburg deja e lăţită scirea, că Ţarulŭ va sprijini pe regina Natalia şi că cercurile influente de acolo au şi făcutŭ

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.

ALBUŞICA.

Poveste.

Era iarnă frigurósă
Prin poene neauă grósă;
Eară gerulŭ era mare
Inghetândŭ totŭ ce-i sta-'n cale,
Căcĭ sufla celŭ Moşŭ Gerilă
Moşŭ Gerilă frigurilă,
Câtŭ şi lemnele crepa,
La focŭ apa îngheţa!
Fluturĭ albĭ de nea cădeau
Şi pămêntulŭ copereau; —
Ear o mândră-'mpĕrătésă
Cea în ţeră mai alésă
In mijlocŭ de iarnă grea
La ferésträ că stetea,
Cótele îşĭ răzima
De feréstă frumuşea
Şi pe aurŭ înşira
C'unŭ acŭ dalbe mărgărele
Mărgărele frumuşele;
Ear cu ochii se uita
Neaua-'n fluturĭ cum pica
Totŭ vĕzduhulŭ de albea...
Şi cum sta şi cum căta
Nicĭ în sémă nu lua
Că mărgele înşirândŭ
Aculŭ ei mereu greşindŭ
Miculŭ degetŭ şi-lŭ împunse
Ear din degetŭ sânge curse,
Roşĭ trei picurĭ picurară
Şi pe neauă se lăsară...
Când pe sémă ea luă
In josŭ iute căută
Şi multŭ tare că-i plăcea
Câtŭ de mândru că stetea
Picurĭ roşĭ pe albă nea.
Şi cum sta şi cum căta
Cătră sine-aşa ḑicea:
— „Dómne!... câtŭ ar fi de bine
„Sĕ mai am pre lângă mine
„O iubită fetişóră
„Sprintenă şi rumeióră,
„Şi aşa de frumuşea
„Cum frumósă-i alba nea
„Cu cei picurĭ de pe ea...“
. . . .
Nouĕ lunĭ abia trecuse
Şi 'mpĕrătésa născuse
O fetiţă cum vrea ea
Sprintenă şi frumuşea
Albă-'n faţă ca şi neaua
Mândră ca şi vioreaua;
Ear pe obrazulŭ ei de flóre
O roşeţă-'mbătătóre
Ca şi picurulŭ de sânge
Ce din degetŭ próspĕtŭ curge...
Ca şi doi luceaferĭ rarĭ,
Erau ochii ei cei marĭ,
Negrii ca mura erau
Şi frumseţa i-o măreau!...
Eră pĕru-i de argintŭ
Ajungea păn' la pămêntŭ
Şi aşa frumosŭ lucea
Câtŭ pe elŭ ochii fugea,
La elŭ nu poteai căta
Cum nu poţĭ căta la sóre
Nicĭ la raza-i lucitóre!...
Şi fiindcă ea era
Albă ca şi albă nea
„Albuşica“-i puse nume
Nume dragŭ pe astă lume.
. . . .
Abia fata se născusĕ
Şi abia puţinŭ crescusĕ,
Când, o! Dómne ce pĕcatŭ,
Mamă-sa o-a lăsatŭ.
Şi sburândŭ spre cerurĭ susŭ
Dela sînulŭ ei s'a dusŭ,
Lăsândŭ fiica ei iubită —
Pe-astă lume urgisită.

Impĕratulŭ o jălesce,
Unŭ anŭ totŭ se nĕcăjesce
După buna sa soţie
Ce perit'a pe vecie.
Şi pe dênsulŭ îngrijatŭ
Cu fetiţa l'a lăsatŭ....
Dup'unŭ anŭ acuma éră
Se însóră-a dóua óră,
Şi-'şĭ aduce elŭ în casă
O nevastă-aşa frumósă
Cum în ţéră nu era
Mai frumósă decâtŭ ea.
Déră nóua lui mirésă,
Nóua lui împĕrătésă
Era multŭ, multŭ mai fălósă
Şi multŭ mai răutăciósă
Decâtŭ soţa-i ce trăise
Intâiu cu elŭ, dér murise. ...
Impĕratulŭ nostru avea
In frumósă casa sa:
O oglindă minunată
Cu rămĭ de aurŭ cungiurată
Pe-unŭ cuiu de-aurŭ acăţată,
Care orĭ şi cui spunea
Câtŭ de mândru că era
Şi că cine suntŭ în ţéră
Mai frumoşĭ decâtŭ elŭ dóră.
Şi când nóua 'mpĕrătésă
Cea frumósă, dér fălósă,
Vrêndŭ sĕ mérgă undeva
De parade se găta,
Totdéuna se ducea
La oglinda sciutóre
De frumseţă spunĕtóre,
In oglindă sĕ căta
Cum scia ea sĕ chitea
Apoi astfelŭ o-'ntreba:
— „Oglinduţă sciutóre
„De frumseţă spunĕtóre,
„Spune-mĭ mie-adevĕratŭ
„Prin alŭ tĕu graiu minunatŭ,
„Cine-'n ţéră-i mai frumósă

pașii necesarî pe lângă Țarulŭ, în interesulŭ reginei.

Resboiulŭ vamalŭ.

Diarulŭ „Neue Freie Presse“ publică conținutulŭ petițiunei adresate de consiliulŭ comunalŭ alŭ Vienei guvernului, în care tratatulŭ cu comerciu cu România e cerutŭ de insistență

Consiliul comunalŭ alŭ Vienei arată mai întêiu, că exportulŭ acestui orașŭ către România s'a redusŭ cu două din trei părțî pe câtŭ a fostŭ mai nainte. Causa acesteî reducerî însemnate este că guvernulŭ austriacŭ a vrutŭ sĕ protégă în chipŭ unilateralŭ interesele agricultorilorŭ, făcêndŭ imposibilŭ importulŭ vitelorŭ și alŭ cerealelorŭ românescî.

Consiliulŭ comunalŭ atrage apoi atenția guvernului asupra faptului, că consumațiunea cărnii de vite cornute scade și că a cărnii de calŭ se înmulțesce.

Mai amintesce apoi, că industria cismăriei și a hăinăriei e amenințată cu o totală peire, că aceste industrii suntŭ din cele mai importante ale imperiului, că orașulŭ Viena plătesce a cincea parte din contribuțiunile directe ale statului, și că consiliulŭ comunalŭ alŭ orașului Viena insistă pe lângă guvernŭ, ca sĕ nu fiă parțialŭ cu agricultorii și sĕ încheiă mai curêndŭ unŭ tratatŭ de comerciu cu România.

Politica Ungariei.

Unŭ Slavŭ catolicŭ ocupându-se în mai mulțî articulî, publicațî în revista parisiană „*Revue Bleue*“, de politica Ungariei face interesante declarărî despre mersulŭ politicei unguresci. Elŭ se ascunde sub pseudonimulŭ „Roma slava“ și pornesce dela idea fundamentală, că Austria în desvoltarea ei istorică a avutŭ principala chiămare de-a sprijini pe Francia. „Roma slava“ dice după aceea, că Ungaria se află într'o stare privilegiată și că ea a domnitŭ c'o putere usurpătóre asupra popórelorŭ slave de aicî, dér în urma revoluțiunei din 1848 ea și-a mai pierdutŭ avantagiile. Vorbindŭ despre istoria Ungariei dela 1849 —1867 dice că între Bismark și Ungaria au esistatŭ legăturî secrete, carî țineau la ruinarea monarchiei. Ér politica Ungariei dela 1867 încóce o caracterisézá astfelŭ:

„Pofta de gloriă și pretensiunile Maghiarilorŭ cresceau din di în di totŭ mai multŭ; ei au voitŭ unŭ regatŭ independentŭ, pentru ca pe calea acésta sĕ domnéscă asupra celorlalte părțî ale imperiului ca dintr'o citadelă. Acum rĕmnescŭ la Fiume, pe care vorŭ sĕ-lŭ anexeze, ca sĕ aibă și ei unŭ portŭ unguresců în marea Adriatică. Mâne póte vorŭ pretinde nouĕ rețele de căi ferate ca sĕ pótă maghiarisa negoțulŭ dunăreanŭ; vorŭ cere după aceea miliția maghiară pentru ca în casŭ de céртă sĕ pótă ține pieptŭ cu armata întregei monarchii. Acestea au formatŭ la ei totŭdéuna ceea ce se numesce ambițiune ce nu sĕ póte mistui. Monarchia tóte li lî-a datŭ; ér acuma, când împĕratulŭ nimicŭ nu le mai póte da, *se tocmescŭ în secretŭ cu Prusia, pentru o împărțire totală a Austriei.*

In fine politica mai recentă a Ungariei astfelŭ o descrie „Roma slava“: „Maghiarii vênéză după incidente, carî pregătescŭ conflictulŭ; ei se nisuescŭ sĕ nutréscă certurile, sĕ le ațițe și mai multŭ ca astfelŭ sĕ pótă face din ele, la o bună ocasiă, unŭ *casus belli*, din care apoi sĕ se nască conflagrațiunea ce ei atâtŭ de multŭ o dorescŭ. Ei voiescŭ cu orî ce prețŭ sĕ câștige simpatiile Franciei și orî și cândŭ călĕtoresce la Budapesta vre-unŭ diaristŭ francesŭ, póte fi sigurŭ că Maghiarii îlŭ vorŭ sĕrbători. Insĕ acéstă onóre falsă, pe orî și ce patriotŭ francesŭ îlŭ lasă rece, findcă *Maghiarii nu suntŭ altceva decâtŭ clienții Germaniei, și cei mai zeloșî și activî partisanî ai domniei germane peste Europa.* Vorbirea ce a ținut'o Tisza în cestiunea participării la esposițna francesă, este cea mai mare dovadă ce rolŭ machiavelisticŭ jócă Ungaria în politica europénă“.

Autorulŭ promite că-șî va continua articulii sĕi referitorî la politica ungurésca.

SCIRILE DILEI.

„Preotulŭ Românŭ“ din Gherla publică unŭ conspectŭ despre *starea fondurilorŭ diecesei Lugoșului pe anulŭ 1888.* Suma capitalelorŭ elocate cu finea anului 1886 era de 108,879 fl. 28 cr.; acéstă sumă constă din următórele fundațiunî: Rudolfiană 42,311; Chisiană 970; Viduoorfanală 40,543; fondulŭ preoțilorŭ deficiențî 16,884; fondulŭ bisericei catedrale 3893; Cassa diecesană 677; fundațiunea Bobiană 880; fondulŭ districtului vicarialŭ alŭ Hațegului 1777 și Jova Popoviciu 1025 fl. După aceste capitalurî competența de camete pe 1886 a fostŭ de 6899 fl. 5 cr., dintre carî s'au primitŭ numai 4972 fl. 91 ½ cr. Restanța de camete cu finea anului 1886 făcea 12,961 fl. 31 cr.

* *

Vinerî a trecutŭ prin Oradea mare Escelența Sa Metropolitulŭ *Mironŭ Romanulŭ*, însoțitŭ de Ilustritatea Sa Episcopulŭ *Ioanŭ Mețianŭ* și mai mulțî preoțî din gremii pentru a sĕvĕrși actulŭ sfințirei unei nouĕ și frumóse bisericî din comuna Medieșŭ, lângă Beiușŭ, care comună este loculŭ nascerei Escelenței Sale Metropolitului Mironŭ. Diua sfințirei bisericei a fostŭ fixată pe Dumineca trecută.

* *

Pentru diecesa *Lugoșului* au fostŭ primițî anulŭ acesta *la teologiă*, dintre 8 concurențî, numai 3; unulŭ din aceștia e trimisŭ la Pesta, ér 2 la seminarulŭ din Blașŭ. La preparandiă s'au primitŭ 2; ambii s'au trimisŭ la preparandia din Oradea mare. Din fundațiunea Rudolfiană au fostŭ provĕduțî cu stipendii de câte 20—70 fl. peste 40 scolarî din gimnasiu. Suma totală a acestorŭ stipendii se urcă aprópe la 1300 fl.

* *

D-ra *Teodorini* va merge dilele acestea la Sinaia, unde este chemată de Maiestatea Sa Regina.

* *

Logodna principesei *Letiția Bonaparte* cu principele de *Aosta* s'a întêmplatŭ tocmai alaltăerî la 10 óre înainte de amédĭ în sala palatului regescŭ din Turinŭ. Cununia s'a făcutŭ în capela „Du Saint Ciboire“ cu care ocasiune episcopulŭ de Turinŭ, cardinalulŭ Allismuda a ținutŭ o cuvêntare către tinera pĕreche. In onórea lorŭ la órele 1 după amédĭ s'a datŭ unŭ banchetŭ. Rudele mirilorŭ au surprinsŭ c'unŭ frumosŭ și prețiosŭ darŭ pe episcopulŭ orașului. Principesa purta o haină albă cusută cu bogate fire de aurŭ și înfrumsețată cu florî de portocalŭ, ér pe capŭ o diademă pompósă, vĕlulŭ ei albŭ era înfrumsețatŭ cu gingașî fluturî și stele de aurŭ. Principesa a primitŭ o mulțime de darurî prețióse.

* *

Lângă comuna Podgradie (Dalmația) s'au începutŭ a se face săpăturî pe loculŭ unde a statŭ odinióră cetatea romană *Asseria*. In urma acestorŭ săpăturî s'au aflatŭ mulțime de obiecte archeologice.

* *

Ni se scrie din Oradea mare: „In 5 Sept. s'a pertractatŭ înaintea tribunalului criminalŭ în Oradea mare causa dascalului calvinŭ Székely Sándor, pentru că a trasŭ cu revolverulŭ de două orî asupra preotului calvinŭ Bethlendi Sándor, amêndoi din comuna Tămașda în care populațiunea jumĕtate este română, jumĕtate maghiară, în momentulŭ când înmormêntau pe unŭ rĕposatŭ. La pertractare s'a doveditŭ, că preotulŭ a voit sĕ desonoreze pe soția învĕțătorului, apromițêndu-i o vacă cu vițelŭ; s'a documentatŭ, că pe bietulŭ învĕțătorŭ, și pe alțî cincî, i-a persecutatŭ, i-a scosŭ din postŭ, vĕdêndu-se éstmodŭ caracterulŭ lui rĕsbunătorŭ. Cu prima descărcătură a revolverului dascalulŭ l'a trântitŭ pe popa la pămêntŭ, rănindu-lŭ în umĕrŭ; cu a doua descărcătură, când popa zăcea la pămêntŭ, nu l'a nimeritŭ. Bietulŭ dascalŭ a fostŭ condamnatŭ la robiă de 3 anî, din carî unulŭ a împlinitŭ în arestulŭ preventivŭ, plângea că ce se va alege din soția sa și din cei 6 copii ai sĕi? Totușî n'a apelatŭ; ér popa, deși scărmănatŭ destulŭ de bine prin apĕrătorulŭ dascalului, a eșitŭ cu fața triumfătóre din sala de judecată, fiindŭ că de unŭ anŭ de când decurge procesulŭ criminalŭ, elŭ n'a mai fostŭ trasŭ în cercetare disciplinară de către cinstita autoritate bisericéscă din causa intențiunatei corruperî prin dăruirea unei vacî cu vițelŭ, care vedĭ-bine că a trebuitŭ sĕ fiă și cu lapte.“

* *

La 10 Octomvre se va deschide în Budapesta *cursŭ de poștă și telegrafŭ*. După terminarea cursului, respectivii candidațî la oficiile de poștă și telegrafŭ vorŭ avea sĕ facă o praxă de 3 lunî de dile, după care vorŭ depune esamenulŭ și vorŭ fi aplicațî în funcțiunî. Taxa de înscriere 10 fl., didactrulŭ 40 fl., taxa de esamenŭ 10 fl.

Corespondența „Gazetei Transilvaniei.“

Sĕlagiu, 4 Sept. 1888.

Diua de 2 Septemvre a fostŭ pentru noi o di însemnată, deoparte pentru că în acéstă di s'a sânțitŭ biserica, parte de nou edificată, parte reparată și arangiată, a credincioșilorŭ gr. cat. din Horoatŭ. Actulŭ ceremonialŭ l'a sĕvĕrșitŭ Rvds. d-nŭ Alimpiu Barboloviciu, vicarulŭ Silvaniei, dimpreună cu mai mulțî preoțî din jurŭ; ér predica ocasională o-a rostitŭ on. d-nŭ Ales. Vicașiu preotŭ în Stîrciu. Multŭ poporŭ credinciosŭ s'a adunatŭ pe acéstă di la ceremonia sântă. Pe fețele unora se vedeau strălucindŭ radele credinței și alipirei către sf. biserică, pe ale altora se vedea satisfacțiunea internă, pentru că și-au pututŭ duce în deplinire lucrulŭ. In fine îndestulirea și veselia era generală.

La acéstŭ locŭ notificŭ, că la provocarea Rvds. d-nŭ Alimpiu Barboloviciu, poporulŭ credinciosŭ, după putință, a plătitŭ slujbe pentru sufletele repausațilorŭ frațî, părințî, consângenî și binefăcĕtorî. Suma banilorŭ incurșî, care este de 20 fl., e destinată pentru fondulŭ bisericei nou edificate.

Onóre d-lui preotŭ localŭ Ioanŭ Ilieșŭ! Onóre și recunoscință îi compete, căcî abia în decursŭ de 2 anî, prin buna-i și înțelépta-i conducere a credincioșilorŭ, deși trăimŭ în timpurî grele de-a câștiga banî, a pututŭ duce în deplinire acestŭ lucru mărețŭ și laudabilŭ. Destulă dovédă, că energia, tactica și înțelépta diregere formézá fundamentulŭ celŭ mai tare pentru orî ce zidŭ.

Diua de 2 Septemvre a fostŭ di însemnată pentru noi și pentru aceea, că în acéstă di, cu ocasiunea sânțirei de biserică, s'a aragiatŭ o petrecere de véră în folosulŭ bisericei nou edificate. Că petrecerile nóstre suntŭ dile însemnate

---

„Și la toțî mai drăgostósă?...“
Ear oglinda-i rĕspundea:
„Precum mie mî-s'arată
„Prin vedenie fermecată
„Tu ești cea mai multŭ frumósă
„Și la toțî cea mai aleasă!...“
Ear ea multŭ se bucura
Mângăiată se ducea
In drumulŭ și calea sa
Căcî prea bine ea șcia
Că oglinda dreptŭ spunea...

Timpulŭ însĕ nu-'ntreba
Ci mereu, mereu trecea
Și copila mitică
Frumușica Albușică
Pe 'ncetulŭ mereu crescea,
Și precum s'aridica
Totŭ mai mândră se făcea...
Totŭ mai mândră mai frumósă,
Ca și diua luminósă,
Ca și diua aurită
De seninŭ acoperită; —
De anî șepte când era
Ea acuma întrecea
In frumsețea ei cea rară
Ce n'avea seamĕnŭ în țĕră
Chiar pe dalba-'mpĕrătéasă
Pân'acum cea mai frumósă!...

Intr'o diuă luminósă,
Di de véră căldurósă,
Dómna mare se gătesce,
Se îmbracă, se chitesce,
Vrêndŭ sĕ ésă la primblare
Căcî era di mândră tare; —
Ea spre oglindă se-'ndreptă
Și apoi o întrebă:
— „Oglindŭță sciutóre
„De frumsețĕ spunĕtóre
„Spune-mî mie-adevĕratŭ
„Prin alŭ tĕu graiu minunatŭ
„Cine'n țérá-i mai frumósă
„Și la toțî mai drăgostósă?...“
Ear oglinda-i rĕspundea:
— „Precum mie mî-s'arată
„Prin vedenie fermecată,
„Tu ai fi cea mai frumósă
„Și la toțî nai drăgostósă;
„Dér copila nóstră mică
„Frumușica Albușică
„Multŭ, prea multŭ e mai frumósă
„De câtŭ tine 'mpĕrătésă!...“
Ear când dómna audia
Tare că se spăria,
De mâniă se umfla,
Totŭ mereu la fețî schimba,
Când roșa când înverdea
Apoi ér ingălbinea,
Sângele i se-'nfoca,
In peptŭ inima-i sărea.
Și din ceasulŭ ăsta rĕu
Ea își puse-'n găndulŭ sĕu
Pe Albușica cea frumósă
Cea în țĕră mai aleasă,
Cu-orî ce prețŭ s'o prăpădéscă
Viéța sĕ i-o nimicéscă!...
Când la asta plănuia
Diua, nóptea 'n casa s'a
Liniscea nu și-o afla.
Intr'o di unŭ vênătorŭ
Mergea plinŭ în peptŭ cu dorŭ
Ca sĕ facă vênătóre
După cerbî și căprióre,
Șî'n alŭ sĕu drum cum mergea
Elŭ pe uliță trecea
Dreptŭ de curtea 'mpĕrătéscă,
Curte mare și domnéscă,
Dér pe aicea când trecea
Dómna mare că stetea
Pe feréstră și căuta
La cei ce pe drum trecea,
Ea pe sémă când luă
Pe vênătorŭ îlŭ strigă
Și așa 'i cuvêntă:
— „Vênătorulŭ meu frumosŭ,
„Vênătorŭ curagiosŭ,
„Adĭ eu ție-țî poruncescŭ
„Cu graiu naltŭ împĕrătescŭ:
„Ia această fetișóră
„Și o dŭ și o omóră
„In pădurea ceea mare
„Unde eșî la vênătóre,
„Șî-o străpunge, și mî-o taie
„De viéță mî-o despóie,
„Ear apoi ca sĕ mĕ 'ncredŭ
„Adă-mî mie ca sĕ vĕdŭ
„Maiulŭ și splinuța ei
„Sĕ le vĕdŭ cu ochii mei!..“
Vênătorulŭ s'apucă
Fetișóra o luă
Spre pădure-apoi plecă,
Și-'n pădure când era
Elŭ fetița apuca
Și ochiții 'i lega,
Eară apoi din curea
Elŭ cuțitulŭ își scotea
S'o străpungă, s'o omóră
Ca pe-unŭ puiu de căprióră; —
Dér fetița când simția
Ciasulŭ morții că-i venea,
Calde lacrimî ea vĕrsa
Și așa amarŭ plângea
Câtŭ și codrulŭ tremura
Frunda 'n elŭ se clătina
Și de mila ei plângea;
Și chiar sórele plângea,
Și de ce elŭ josŭ vedea
Așa tare se 'ngroza
Câtŭ lumina-'șî ascundea!
Eară mica Albușică
Copiliță frumușică
Pe vênătorŭ îlŭ ruga
Către elŭ dicêndŭ așa:
— „Vênătorŭ, tăicuțul, meu
„Rogu-te cu D-deu
„Lasă nu mĕ omorî
„Mu-mî vĕrsa sângele aci,
„Căcî viă de mi-i lăsa
„Prin pădure m'oi lua
„Șî-oiu fugi câtŭ oiu vedea
„Și 'ndĕrĕptŭ n'oiu înturna!

pentru noi nu se póte trage la îndoiélă, căcĭ în dênsele convenimŭ mai cu deadinsulŭ şi ne mai însufleţimŭ în totŭ ce-i bunŭ, frumosŭ şi folositorŭ.

Petrecerea, în genere vorbindŭ, în conformitate cu împrejurările têmpului şi locului, a fostŭ destulŭ de bine cercetată. S'a începutŭ la 6 óre d. a. şi a duratŭ până la 5 diminéţa.

In pausă s'au rostitŭ mai multe toasturĭ: Rvdis. d-nŭ A. Barboloviciu toastă pentru On. D-nŭ Teodorŭ Lengyelŭ preotŭ în Stremţŭ, căruia 'i gratuléză şi mulţămesce pentru părintescile sfaturĭ, şi învĕţăturĭ împărtăşite ginerelui D-sale, tênerului preotŭ I Ilieşu, care a stăruitŭ la edificarea bisericei. Urméză rĕspunsulŭ acomodatŭ alŭ On. D-nŭ Lengyelŭ.

D-lŭ Andrei Cosma toastă pentru femeile române, carĭ suntŭ stêlpii puternicĭ ai casei şi petrile fundamentale pe carĭ se clădescŭ crescea morală a pruncilorŭ. D-lŭ Ioanŭ Moldovanŭ, preotŭ în Bănişorŭ, asemenea toastă pentru sănĕtatea şi prosperarea femeilorŭ române. Totŭ în pausă o fetiţă cam de 10 anĭ a peroratŭ cu multă iscusinţă poesia de I. Vulcanŭ *„Nu desperaţĭ!“*

Mulţămimŭ căldurosŭ tuturorŭ sprijinitorilorŭ petrecerei, mulţămimŭ cu deosebire venerabilelorŭ Dómne şi amabilelorŭ Domnişóre şi dorimŭ ca sĕ ne mai vedemŭ desŭ la petrecerĭ şi sĕrbătorĭ de acestŭ felŭ.

V. P.

Flotila României.

Cu privire la Flotila României cetimŭ în „România Liberă“ următórele:

Flotila, acéstă armă importantă a ţĕrei se va îmbogăţi anulŭ acesta cu 7 bastimente, şi anume:

Incrucişatorulŭ *„Elisabeta“*, canonierele *„Oltulŭ“*, *„Siretulŭ“* şi *„Bistriţa“* şi torpiórele *„Smeulŭ“*, *„Năluca“* şi *„Sborulŭ“*, carĭ acuma facŭ încercările de primire şi au sĕ soséscă până la finea lunei Septemvrie la Galaţĭ.

O comisiune se află în strĕinătate, de mai multŭ timpŭ, fiindŭ însărcinată cu primirea acestorŭ bastimente şi a materialului de artileriă destinatŭ pentru ele, ca tunurĭ, torpile etc.

După cum ni-se scrie, până acum s'a primitŭ pe lângă materialulŭ de artilerie, canonierele *Oltulŭ*, *Siretulŭ* şi *Bistriţ*, carĭ au şi plecatŭ spre Galaţĭ cu echipagiulŭ civilŭ. Aceste vase au fostŭ construite în Londra şi au unŭ deplasamentŭ de 100 tonne la o lungime de 30 şi o lărgime de 4 metri, au ajunsŭ la încercările făcute pe Tamisa o vitesă de 13 nodurĭ pe óră cu 400 cai indicaţi, avêndŭ la căldare tiragiu forţatŭ. O viteză considerabilă pentru vase de aceste dimensiunĭ. Ele suntŭ destinate a servi la porturĭ pentru transporturĭ şi servicii militare. Suntŭ armate cu tunurĭ revolverŭ de sistemulŭ Hotchkiss.

Acum se termină încercările cu cele trei torpióre construite la Havre la „Forges et Chantiers de la Mediterranée,“ carĭ au reuşitŭ fórte bine ajungêndŭ o vitesă de 20 nodurĭ pe óră în mersŭ continuu de $2^{1}/_{2}$ óre, va sĕ dică nu numai pe basă mĕsurată în timpŭ de 4—5 minute, cum se face s. e. la marina euglesă şi austriacă. Atâtŭ vasulŭ câtŭ şi întréga maşinăriă s'au comportatŭ excelentŭ.

Maşinile suntŭ cu triplă expansiune, cele dintâi de felulŭ acesta construite de Francesĭ pentru torpióre şi mai bune decâtŭ cele ale lui Schihau din Elbing (Germania), carĭ erau socotite ca cele mai bune până acum. Presiunea la căldare e de 11 kg. şi maşina face 320 rotaţiunĭ pe minută. Torpiórele vorŭ fi armate cu torpile automobile şi cu tunurĭ cu tirŭ repede sistemŭ Hotchkiss de 37 mm.

In curêndŭ comisia plécă la Newcastele pentru a face încercările cu încrucişătorulŭ *„Elisabeta“*, unŭ vasŭ de 1200 tone. Acestŭ vasŭ va avé artileriă fórte mare. Costulŭ lui e cu tótă artileria de vr-o 2 milióne lei.

„Lasă nu mĕ omorî,
„Nu-mĭ vĕrsa sângele aci
„Sĕ te rabde Dumnedeu
„Fraţiorŭ drăguţulŭ meu!“
Şi amarŭ cum ea plângea
Şi de elŭ cum se ruga
Vênătorulŭ tremura
Şi de milă se umplea
Sângele-i se'nfierbênta
In pieptŭ inima-i sărea
Tainicŭ mâna-i tremura
De cuţitulŭ josŭ scăpa!...
Pe copilă o lăsă
Şi din gură-i cuvêntă:
— „Du-te déră, du-te mică,
„Du-te mândră Albuşică
„Câtŭ cu ochii vei vedea
„Fugĭ de maşcera ta rea,
„Dér napoi sĕ nu vii éră
„Ci te du, te du prin ţéră
„Căcĭ napoi de-i mai veni
„De cuţitŭ tu vei peri!....“
Ér în sine elŭ dicea:
— „Vai şĭ-amarŭ de viéţa ta!
„Totŭ tu viă nu-i scăpa:
„Fiérele te vorŭ afla
„Şi amarŭ te-orŭ sfăşia
„Ca pe-o mióră te-orŭ mânca!...“

(Va urma.)

Literatură.

Poveştĭ ardelenescĭ, culese din gura poporului de **Ioanŭ Popŭ-Peteganulŭ.** Editura librăriei *Nicolae I. Ciurcu*, Braşovŭ. 1888. — Sub titlulŭ acesta a apărutŭ în stabilimentulŭ tipograficŭ A. Mureşianu din Braşovŭ o frumósă colecţiune de poveştĭ ardelenescĭ culese de zelosulŭ învĕţătorŭ românŭ, d-lŭ I. P. Reteganulŭ din Rodna vechiă, cunoscutŭ publicului românŭ ca unŭ neobositŭ scrutatorŭ alŭ literaturei poporale. Colecţia d-sale de poveştĭ ardelenescĭ, pe care o anunţămŭ acum, cuprinde 5 părţĭ à 80 pagine formatŭ 8^{0}. Preţulŭ fiă-cărei părţĭ e 25 cr., şi orĭ care parte se vinde şi separatŭ. Partea I. este premérsă de o prefaţă interesantă, scrisă de d-lŭ Alexiu Viciu, profesorŭ în Blaşiu. Urméză portretulŭ dlui I. P. Reteganulŭ şi apoi poveştile. Partea I. cuprinde 8 poveştĭ; Partea II—5; Partea III—7; Partea IV—8; Partea V—7 poveştĭ. Prin alcătuirea acestei colecţiunĭ de poveştĭ ardelenescĭ, d-lŭ I. P. Reteganulŭ şĭ-a câştigatŭ unŭ nou şi netăgăduitŭ meritŭ pentru literatura poporală. Doritorii de a avé acéstă colecţiune de poveştĭ ardelenescĭ şĭ-o potŭ procura dela „Librăria Nicolau I. Ciurcu“ în Braşovŭ cu preţurile mai susŭ arătate.

*

D-lŭ *Paulŭ Budiu*, profesorŭ la gimnasiulŭ românŭ din Braşovŭ, în colaborare cu d-nulŭ *Stefanŭ Iosifŭ*, directorŭ şi profesorŭ, şi cu d-lŭ profesorŭ *Andreiu Bârseanŭ*, a scosŭ de sub tiparŭ următórele opurĭ prelucrate după sistemulŭ lui H. Perthes:

Esplicărĭ la cărţile de limba latină dentru clasa I. şi a II gimnasială, format 8^{0} de 87 pag. Preţulŭ 60 cr.

Carte de cetire latină pentru cl. II gimnasială, formatŭ 8^{0} de 86 pag. şi: **Vocabularŭ latinŭ pentru cl. II gimnas.**, formatŭ 8^{0} de 128 pag. Preţulŭ amêndurora 1 fl. 20 cr.

Convocare.

Toţĭ P. T. Membri ai *„Reuniunei învĕţătorilorŭ românĭ gr. or. din districtulŭ alŭ X-lea alŭ Archidiecesei transilvane“* precum şi alte persóne amice şcólei se invită prin acésta a lua parte la *adunarea generală a acestei reuniunĭ*, ce se va ţiné la 11, 12 şi 13 Septemvre a. c. v. în comuna *Bodŭ*, cu următórea

Programă:

Duminecă, 11 Septemvre la 9 óre a. m. membrii reuniunei vorŭ asista in corpore la serviciulŭ divinŭ împreunatŭ cu învocarea Spiritului Sântŭ şi parastasŭ în memoria membrilorŭ decedaţĭ ai reuniunei.

Şedinţa I-a, Duminecă, 11 Septemvre la 3 óre p. m.: 1) Deschiderea şedinţei prin presidiu. 2) Apelulŭ nominalŭ. 3) Presentarea rapórtelorŭ comitetului centralŭ despre activitatea sa în decursulŭ anului reunionalŭ 1887/88. 4) Alegerea comisiunilorŭ pentru consurarea acestorŭ rapórte.

Şedinţa II-a, Lunĭ, 12 Septemvre la 9 óre a. m.: 5) Deliberare asupra temei pusă de M. Consistorŭ prin cerculariulŭ dtto Sibiiu, 16 Iunie a. c. Nr. 3195 scol.: „Observatu-sa dela întroducerea Normativului scolarŭ vre-o disposiţiune a lui, la a cărei esecutare întîmpinămŭ greutăţĭ, carĭ nu se potŭ delătura şi anumit care suntŭ disposiţiunile de natura acésta? In casulŭ acesta ce modificărĭ ar fi sĕ se facă la o eventuală revisiune a acestui Normativŭ?“

Şedinţa a III-a, Lunĭ, 12 Septemvre la 3 óre p. m.: 6) Continuarea desbaterilorŭ asupra temei din şedinţa precedentă.

Şedinţa a IV-a, Marţĭ 13 Septemvre la 9 óre a. m.: 7) Desbaterĭ asupra temei: „Musica vocală în scóla poporală şi mijlócele prin carĭ s'ar puté ajunge mai cu înlesnire acestŭ scopŭ“. 8) Desbaterea temei: „Cum s'ar puté forma unŭ corŭ centralŭ între membrii reuniunei nóstre?“

Şedinţa a V-a, Marţĭ, 13 Septemvre la 3 óre p. m.: 9) Rapórtele comisiunilorŭ. 10) Stabilirea bugetului pe an. 1888/89.

Din şedinţa comitetului centralŭ alŭ reuniunei, ţinută la 8 Iulie v. 1888 în Braşovŭ.

NB. Acei P. T. Domnĭ, carĭ ar voi a diserta în adunare asupra vre-unui punctŭ din cele trei: 5, 7 şi 8 din acéstă programă, suntŭ rugaţĭ a se anunţa la presidiulŭ reuniunei celŭ multŭ până la 1 Septem. a. c. v. când vorŭ avé a presenta şi disertaţiunile în scrisŭ spre a se puté censura de comitetŭ.

G. Bellissimus m. p. v.-preşedinte. **I. Dariu** m. p. secretarŭ I.

APELŬ

cătră toţĭ cei ce consimtŭ cu noi.

Doi anĭ acuşĭ se împlinescŭ de când se înfiinţă Comitetulŭ nostru de ajutorire cu abecedare şi legendare a elevilorŭ sĕracĭ şi cu tragere de inimă cătră învĕţatură, dela şcólele române rurale din acéstă patriă. In acestŭ intervalŭ, precum arătarămŭ în mai multe rêndurĭ, din partea acestui comitetŭ s'au provĕdutŭ gratuitŭ cu cărticele mulţĭ băeţĭ sĕracĭ şi adecă: în anulŭ şcolasticŭ 1886/7 cu abcdare s'au provĕdutŭ 389 şi cu legendare 97, în anulŭ şcol. esp. 361 cu abcdare şi 108 cu legendare, adecă cu totulŭ 750 abcdare şi 215 legendare. **Nu** e nu sciu ce sumă mare, — ar dice cineva, dér e multŭ mai multŭ decâtŭ nimica, dicemŭ noi. Pentru cumpărarea acestorŭ cărţĭ au încursŭ la acestŭ Comitetŭ dela mai mulţĭ marinimoşĭ, după cum arătarămŭ la timpulŭ sĕu, sumele de 145 fl. 40 cr. şi 154 fl. 81 cr. Din suma incursă în anulŭ scolasticŭ espiratŭ nĭ-a mai rĕmasŭ pe anulŭ scolasticŭ ce-lŭ începemŭ suma de 26 fl. 12 cr. v. a. precum şi 64 abcdare şi 2 legendare nedistribuite.

Ca sĕ putemŭ ajutora şi în anulŭ scolasticŭ ce se începe câtŭ mai mulţĭ elevĭ miserĭ şi cu tragere de inimă cătră învĕţătură, ne luămŭ voiă a *apela la toţĭ cei ce consimtŭ cu noi*, sĕ binevoéscă a ne trimite spre acestŭ scopŭ, după voinţă şi putinţă: banĭ orĭ hârtii de valóre de a patriei nóstre, orĭ de a statelorŭ vecine, timbre, marce postale, opurĭ şi cărţĭ de orĭ şi ce cuprinsŭ, cu unŭ cuvêntŭ totŭ ce se póte preface uşorŭ în banĭ, ca sĕ putemŭ cumpăra abcdare şi legendare, carĭ apoi le vomŭ distribui gratuitŭ elevilorŭ miserĭ dela şcólele române rurale din acéstă patriă.

Asemenea suntŭ rugaţĭ domnii învĕţătorĭ şi On. Senate ale scólelorŭ române rurale de aicĭ, carĭ sciu că au elevĭ miserĭ, carĭ nu-şĭ potŭ procura cărţĭ, sĕ ne scrie: de câte abcdare şi legendare au lipsă şi de ce autorŭ sĕ fiă acelea?

Grăbéscă decĭ, ne rugămŭ fórte, atâtŭ generoşii donătorĭ, cu trimiterea ofrandelorŭ: câtŭ şi domnii învĕţătorĭ, cu înaintarea cererilorŭ, pentru ca de o parte sĕ ne putemŭ orienta, ér de alta sĕ putemŭ satisface la timpŭ cererilorŭ întrate.

Totŭ ce privesce acéstă afacere se va adresa secretarului acestui Comitetŭ.*)

Dela Comitetulŭ de ajutorire cu abecedare şi legendare a elevilorŭ miserĭ dela şcólele române rurale din Transilvania (Ungaria).

Rodna-vechiă (O-Rodna) 7 Sept. 1888.

Porcius, preşedinte. **Ioanŭ Popŭ Reteganulŭ,** secretarŭ I.

Tóte foile romăne, împreună cu „Romänische Revue“, suntŭ rugate a reproduce acestŭ Apelŭ. *Comitetulŭ.*

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Berlinŭ, 10 Sept. Diarele „Post“ şi „Nordd. Allg. Zeitung“ desmintŭ scirile privitóre la publicarea disposiţiunilorŭ testamentare ale împĕratului Fridericŭ. Asemenĭ disposiţiunĭ nicĭ nu există. „Nordd. Allg. Ztg.“ desminte asemenea scirea, că pentru uşurarea lucrului lui Bismarck s'ar aştepta ca postulŭ de ministru de comerţŭ se fiă ocupatŭ de altulŭ.

Belgradŭ, 10 Sept. Diua reginei Nataliei a trecutŭ fiindŭ linişte în ţéră, cu tóte că în multe locurĭ nu s'a respectatŭ interdicţiunea de a se face serbarea publică.

Viena, 11 Sept, Împĕratulŭ Germaniei va sosi aicĭ Miercurĭ în 4 Octomvre. Elŭ va locui în castelulŭ Schönbrunn.

Berlinŭ, 11 Sept. Cancelarulŭ germanŭ nu se va reîntórce curêndŭ la Berlinŭ, ci va petrece câtva timpŭ în Friedrichsruche.

Bruxella, 11 Sept. Partida lucrătorilorŭ din Belgia a decisŭ a propune la congresulŭ socialiştilorŭ din Londra sĕ se reînfiinţeze „Internaţionala“.

Belgradŭ, 11 Sept. Regele, folosindu-se de ocasiunea ce i s'a oferitŭ, a exprimatŭ din Acbazia cabinetului Cristicĭ încrederea s'a nestrămutată.

Mulţămită publică.

La „petrecerea de dansŭ a studenţilorŭ universitarĭ românĭ din Braşovŭ“, s'au încasatŭ următórele suprasolvirĭ: Dela D-lŭ Lică Nedelcovicĭ din Giurgiu 8 fl; dela Dna Bălaşa Blebea 4 fl; dela D-lŭ P. Zănescu 4 fl; dela D-lŭ Gerendi şi Sanciali 4 fl. Comitetulŭ mulţămesce acestorŭ domnĭ şi dómne.

Comitetulŭ.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 8 Septemvre st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	9.50	Vênd.	9.55
Argintŭ românescŭ .	„	9.42	„	9.50
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.61	„	9.63
Lire turcescĭ . . .	„	10.90	„	10.92
Imperialĭ	„	9.90	„	9.92
Galbinĭ	„	5.72	„	5.79
Scris. fonc. „Albina“ $6^{0}/_{0}$	„	101.—	„	—.—
„ „ „ $5^{0}/_{0}$	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	123.—	„	124.—
Discontulŭ	$6^{1}/_{2}$—$8^{0}/_{0}$ pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 10 Septemvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ $4^{0}/_{0}$	100.75
Renta de hârtiă $5^{0}/_{0}$	91.25
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	146.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	97.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ terate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	113.25
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	$104.—^{3}/_{4}$
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.40
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ unguresců	100.—
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.25
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	125.75
Renta de hârtiă austriacă	81.60
Renta de argintŭ austriacă	82.10
Renta de aurŭ austriacă	101.50
Losurĭ din 1860	139.75
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	882.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar. .	307.50
Acţiunile băncei de creditŭ austr . .	315.30
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.75
Napoleon-d'orĭ	9.63
Mărcĭ 100 împ. germane	$59.37^{1}/_{2}$
Londra 10 Livres sterlinge	121.80

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 28 Augustŭ st. v. 1888.

	Cump.	vênd.
Renta română $5^{0}/_{0}$	$93^{1}/_{2}$	$94.^{1}/_{2}$
Renta rom. amort. $5^{0}/_{0}$	$95.^{1}/_{4}$	96.—
Renta convert. $6^{0}/_{0}$	$97.^{1}/_{4}$	98.—
Impr. oraş. Buc. 10 fr.	38.—	42. –
Credit fonc. rural $7^{0}/_{0}$	$107.^{3}/_{4}$	$108.^{1}/_{2}$
„ „ „ $5^{0}/_{0}$	97.—	98.
„ „ urban $7^{0}/_{0}$	106.—	107·—
„ „ „ $6^{0}/_{0}$	$99.^{1}/_{2}$	$100.^{1}/_{2}$

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéţa.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédţĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédţĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Braşovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédţĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rêşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amédţĭ
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédţĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ:* 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rêşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte de amédţĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Braşovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre diminéţa.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Tipografia A. MUREŞIANU Braşovŭ.